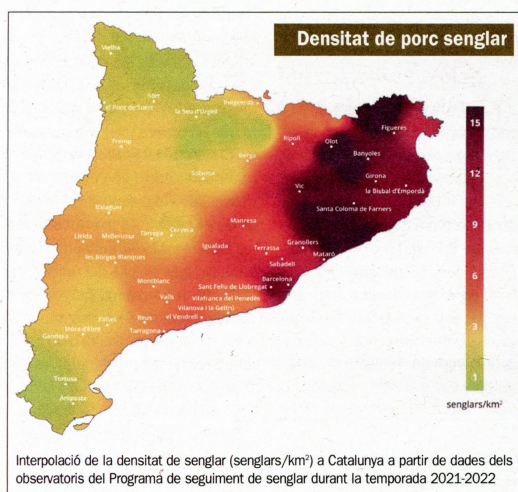

Els Ports van ser el 2021-22 l'àmbit controlat del país amb menys batudes de senglar per km²

L'àrea ebreca (28.800 ha) del Programa de seguiment tenia una de les densitats més baixes de senglar. L'increment de població i l'impacte agrícola i urbà han forçat un Pla de xoc que promou més pressió cinegètica arreu de Catalunya

Terres de l'Ebre Ò.M.J.

Malgrat la preocupació creixent per l'increment indiscutible de porcs senglars a l'horta i a les zones urbanes de les Terres de l'Ebre, amb danys a l'agricultura i un augment dels accidents de trànsit com a conseqüències més tangibles, la tendència no està sostinguda encara per xifres objectives del Programa de seguiment de la població de senglars a Catalunya, del Departament d'Acció Climàtica, iniciat fa 24 anys. Caldrà esperar a les dades de l'actual temporada de caça, fins al 26 de març, per a actualitzar conclusions. Pel que fa als indicadors de la temporada anterior, la densitat de senglars va augmentar en 11 dels 22 observatoris del programa, va disminuir en 2, i en la resta es va mantenir —és el cas dels Ports de Tortosa Beseit— amb variacions inferiors al 10%. L'àrea de seguiment dels Ports, que inclou 28.779 hectàrees cinegètiques, era un dels quatre observatoris amb una densitat estimada de menys de tres exemplars de senglar per quilòmetre quadrat. Els majors augmentos s'observen a la Zona Volcànica de la Garrotxa (70%),

Gavarres (64%) i Collserola (51%). Al nord-est de Catalunya se superen els 15 senglars per quilòmetre quadrat [vegeu gràfic] i la sensació és que la tendència actual va a l'alça.

DIFERÈNCIES DE DENSITAT Les notables diferències de densitat de senglar segons les regions són un patró estable al llarg dels anys, que ha assolit valors màxims a les zones on el senglar troba les millors condicions d'hàbitat: alta pluviositat, boscos productors d'agllans i grans superfícies de conreus de regadiu. Als espais de Pirineus i de la meitat oest i sud del país, en canvi, amb hàbitats subalpins o continentals, on la pluviositat és menor i dominen els boscos de coníferes, es mantenen densitats de senglar entre moderades i baixes.

Entre setembre del 2021 i març del 2022, a l'únic observatori del Programa de seguiment de senglar de les Terres de l'Ebre es van fer un total de 61 batudes, en les quals es van caçar 235 exemplars. Estes dades el van convertir en l'àmbit amb menys batudes per quilòmetre quadrat (0,21) d'entre els 22 observatoris de Catalunya inclosos al programa. La mitjana

A dalt, una gàbia trampa. A sota, afectacions dels senglars al panís i als fruiters a Campredó i Tortosa.

se situa en 0,9 batudes per quilòmetre quadrat, i l'informe de la temporada constata que des de la temporada 2013-14 s'aprecia a Catalunya una progressiva reducció de la pressió de caça, una variable més que cal tenir en compte pel que fa a l'augment del nombre de senglars, que en tot cas s'atribuïx sobretot, en els espais on actualment hi ha més densitat i està sent especialment necessari augmentar les caceres, a l'excepcional anyada d'aglà de la tardor del

2020 i el consegüent augment de productivitat entre les seues poblacions. Posteriorment, altres factors com la sequera haurien apropat els senglars a les zones urbanes i planes de cultiu.

Als Ports de Tortosa Beseit es van caçar la temporada passada 3,85 senglars per batuda; per tant, el rendiment va ser notori i se situa just en la mitjana dels observatoris del programa. En 13 observatoris este rendiment va ser inferior.

Les colles de caçadors estan formades als Ports, de mitjana, per 24,61 caçadors i 35,8 gossos per batuda, per damunt de la mitjana catalana.

En general, a tot el país el rendiment (senglars caçats per batuda) és similar al llarg dels set mesos que dura la temporada, tot i que al setembre costa arrancar i al març decau el nombre de batudes perquè les colles no poden mantenir el ritme. Això porta a una altra conclusió: si la caça causés una disminució significativa dels efectius poblacionals de senglar, el rendiment de les batudes i el percentatge de batudes en què es detecta l'espècie haurien de disminuir a mesura que transcorre el període hàbil de caça, i no és el cas. Per tant, l'informe del programa conclou que la pressió de caça que s'exerceix evita que es produïska un creixement més important de les poblacions de senglar, però no aconsegueix reduir-les significativament, que és el que busca el nou Pla de xoc a tres anys vista davant d'una situació que, més enllà de les xifres validades, transmet que els senglars són un problema creixent. Als danys agrícoles se suma el risc de propagació de la pesta porcina africana. El Pla de xoc, a més d'incrementar la pressió cinegètica, també pretén "donar suport als municipis en la gestió de poblacions de senglar" i "desplegar un model de governança compartida", amb la implicació dels caçadors.

BATUDES A L'ESTIU A banda del Pla de xoc, que inclou l'ús de gàbies trampa —tant per part de l'Administració com dels caçadors— en zones on no es poden fer batudes o utilitzar l'escopeta, s'ha mantingut per a la temporada actual les següents mesures normatives: procediments àgils per a realitzar batudes i aguaites diürns per a evitar danys a l'agricultura durant els mesos de maig, juny, juliol, agost i fins al 3 de setembre; prohibició d'alimentar els senglars; autorització de la caça del porc vietnamita ensalvatgit durant les batudes de senglar; i permetre l'accés a refugis limítrofs amb les àrees privades de caça, prèvia comunicació al titular, per a reconduir els senglars cap a la zona de caça. A més a més, es manté la línia d'ajuts directes per a la captura de senglar, així com per a l'aprofitament de la carn de caça. Les societats de caça poden sol·licitar un ajut de 25 € per senglar abatut i comercialitzat en un punt logístic de recollida de carn de caça, el titular del qual pot percebre 12,5 € per senglar rebut.